

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/o3pgr>

A la tres

Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat / @xsala_puig

Androide Llarena

En un moment de l'entrevista a Carles Puigdemont publicada ahir per aquest diari, el president admet al director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, que tot i l'exercici de responsabilitat que representa mantenir cada dia la legitimitat del govern català a l'exili belga, no pot evitar moments de feblesa emocional. "Som humans, no som robots, les injustícies ens afecten", afirma Puigdemont, i és lògic per tant que des d'aquesta condició humana els moments de fortlesa es combinin amb els d'abatiment. És justament una de les qualitats que han fonamentat la bona imatge que els catalans en tenen, de Puigdemont, el president per sorpresa. La gent vol lideratges sòlids que imprimeixin caràcter a l'èpica política però, alhora, en valora precisament això: que es comportin com es comporten les persones normals, que siguin propers i que no oblidin que el cotxe oficial és

“Costa mantenir el bon humor davant tanta catalanofòbia i setge judicial

un luxe temporal. Malgrat la duresa del viatge personal i polític que ha iniciat, Puigdemont manté intacta aquesta habilitat comunicadora, segurament perquè hi ha qualitats que no s'ensinistren ni es fingeixen. Quan vam saber que va esquivar el setge policial canviant de cotxe sota un pont; que va saber triar el destí més incòmode per al govern espanyol i contractar l'advocat més adequat; quan

ens van explicar que el cercaven als maleters i als avions privats o quan l'hem vist increpat per trinxeraires que no el veien capaç de besar la bandera espanyola, cada vegada que hem conegut nous episodis, ens hem imaginat a nosaltres mateixos en situacions tan extremes. Dificilment hauríem estat capaços de tenir la mateixa determinació, menys encara de contenir el mal humor que sens dubte t'ha de provocar tanta justícia polititzada i tanta catalanofòbia desfermada. "Als que no ens representem només a nosaltres, ens toca fer bona cara", afegeix en un altre moment de l'entrevista. És l'altre punt fort d'aquest home que ha seduït propis i estranys, que fins i tot des de la distància ideològica agraeixen el to de totes i cadascuna de les aparicions públiques que fa. En canvi, a l'altre costat hi tenim el jutge Llarena, que escriu les resolucions amb la mateixa fredor mecànica d'un androide.

De reüll

Maria Palau

Born decepció

Les ruïnes del Born són una ferida oberta de la ciutat. Fa 300 anys, els que van arrasar-la pretenien deixar sepultada per sempre més la prova del seu delictes. Però no se'n van sortir: les pedres van ressuscitar miraculosament a les acaballes del segle XX. Ja llavors van incomodar i no van ser pocs els que les van titllar d'insubstancials per la seva poca vellúria. Qui coneix l'entrellat del salvament del jaciment sap que no va ser una disputa entre nacionalistes (defensors) i no nacionalistes (detractors). Quatre anys després de la

A veure si caldrà tornar a fer campanya per salvar el jaciment

inauguració de la museïtzació de les restes, la seva nova directora, Montserrat Iniesta, ha pres una decisió radical: ignorar per complet el seu significat, que no és un altre que el d'una ciutat que el 1714 va sofrir un càstig sever. No em sé imaginar una Fundació Miró sense Miró, un Museu Picasso sense

Picasso, ni un Born sense el 1714. Iniesta va presentar dimarts el seu programa, amb senyals inquietants que delaten el seu desconeixement del funcionament de l'equipament. Per exemple, va anunciar com a novetat visites nocturnes al jaciment, quan n'està bregat d'organitzar-ne. Però el més preocupant va ser sentir-li a dir que vol que la gent pugui baixar lliurement a les runes. No és per caprici que es va decidir controlar-hi l'accés, i sempre al costat dels especialistes. El principi de conservació del patrimoni és prioritari. A veure si caldrà tornar a fer campanya per salvar el Born.

Les cares de la notícia

JUTGE INSTRUCTOR DEL TRIBUNAL SUPREM

Pablo Llarena

Contra la democràcia

La decisió del jutge del Suprem de no permetre a Jordi Sánchez acudir al ple de la seva investidura com a president de la Generalitat vulnera els drets del diputat (presumpció d'innocència i participació política) i va clarament contra la decisió democràtica dels votants i d'un Parlament.

PRESIDENT DE COREA DEL NORD

Kim Jong-un

Desglaç a Corea

El canvi d'actitud del líder nord-coreà, ara disposat a negociar el seu programa nuclear amb els EUA, s'haurà de confirmar, i se n'hauran de constatar els fruits, però de moment ha permès des-tensar les relacions a la península coreana i afavorir un clima de diàleg que només pot ser positiu.

PERIODISTA

Raül Garcia Aranzueque

Debut literari

El periodista d'El Punt Avui acaba de publicar la novel·la *Fora de registre*, una història d'amor ambientada a Barcelona amb què fa el seu debut literari. En aquest primer llibre –ja prepara un assaig sobre la Sagrada Família– retrata la societat catalana amb pinzellades de contingut sociolingüístic i laboral.

EDITORIAL

Llarena segresta la democràcia

La decisió del jutge del Suprem Pablo Llarena d'impe-dir l'assistència de Jordi Sánchez al debat d'investidura al Parlament com a candidat a la presidència de la Generalitat no per esperada resulta menys greu. La retenció de Sánchez és, en el terreny personal, una vulneració total dels drets de representació política d'un diputat, elegit democràticament a les eleccions del 21-D, que no ha estat jutjat i manté intactes tots els atributs per accedir al càrrec de primera autoritat de Catalunya si així ho decideix una majoria del Parlament. I en l'àmbit col·lectiu, implica un frau a la democràcia utilitzant un poder de l'Estat fonamental com és el judicial. I per tant, un greu atac a la separació de poders.

Els procediments futurs dictaran si estem davant un cas de prevaricació forçat per l'obsessió per la preservació de la unitat d'Espanya, tal com apunten prestigiosos juristes. Però ara cal esperar l'empara internacional del Tribunal Europeu dels Drets Humans amb el recurs que es presentarà dilluns i que va motivar ahir l'ajornament del ple pel president Torrent. Les justificacions del jutge sobre la possible reiteració delictiva de Sánchez com a president no s'aguanten. Si considera aquesta discutible possibilitat Llarena podria haver negat la petició d'alliberament però això no justifica la denegació de l'assistència a la investidura. Que rebutgi a més el precedent de l'etarra Yoldi al·legant que el basc era un terrorista i es podia atorgar el permís és simplement aberrant i denota la dificultat per gestionar conflictes polítics per la via pacífica de l'Estat espanyol. El segrest judicial de la democràcia que implica la retenció de Jordi Sánchez per part de Llarena suposa traspasar una línia vermella que cap demòcrata pot tolerar.

El periodista Raül Garcia i Aranzueque publica la novel·la 'Fora de registre', una història d'amor en què també toca temes de contingut sociolingüístic i laboral

Ulls verd Pantone 320

Lluís Llorc
BARCELONA

Sempre és un plaer donar la benvinguda al món de la literatura a un company de redacció. Raül Garcia i Aranzueque debuta en novel·la amb *Fora de registre* (Gregal), una obra protagonitzada per l'Andreu, un home de trenta anys que comença a treballar en una empresa d'arts gràfiques com a cap de producció quan fa poc que la dona l'ha abandonat.

Aviat coneix la Rocío, una noia atractiva que treballa al taller de la impremta i que pertany a un sector social descendent de la immigració espanyola.

"Sempre es diu que la societat catalana és molt diversa. He volgut mostrar que hi ha dos grans grups, dins d'aquesta societat: el dels que miren TV3 i el dels que miren Telecinco. Es creuen pel carrer, però cada grup viu dins de la seva bombolla", afirma Garcia.

"És un tema que no es tracta prou, aquesta mena d'harmonia no prou sincera. A *Fora de registre*, les dues bombolles conflueixen a la feina", hi afegeix. I també hi conflueixen el sector obrer (a sota) i l'administratiu (a dalt), amb un ventall de personatges estereotipats i tot de situacions poc o molt habituals en l'àmbit laboral: alguns

Raül Garcia i Aranzueque ha publicat una novel·la amb un protagonista que, com ell, viu a Sant Andreu ■ ORIOL DURAN

dinen de carmanyola al taller i d'altres al restaurant (encara que sigui de menú barat); tots reben les corresponents pressions; en un grup predomina el castellà i en l'altre el català... "Tinc una certa obsessió amb la llengua. M'interessa el vessant social. M'hauria d'haver dedicat a la sociolingüística", confessa.

Hi ha dos escenaris clars: l'un és el barri de Sant Andreu, on sempre ha viscut el protagonista i el seu millor amic, en Jordi —"em serveix perquè l'Andreu tingui un confessor i, alhora, una veu de la cons-

ciència", explica—, i l'altre és l'empresa, en un polígon, amb oficines i taller: "El vaig triar perquè és un món que conec, ja que hi vaig treballar de jove; a més, ja hi ha massa obres protagonitzades per periodistes."

Personatges fets per peces

Si és un món que coneix, hi ha cap venjança cap a algun dels personatges més caricaturitzats? "Els personatges són gent que he conegut, però cap és tal com el represento. Tots estan formats agafant elements d'uns i altres. Com

les situacions, que totes les he viscut, d'una manera o d'una altra, però cap tal com la mostro."

En les obres de debut és on se solen concentrar més trets autobiogràfics, però Garcia assegura que, en el seu cas, pocs: "L'aversion que té el protagonista als gossos, a les bèsties en general, sí. Però jo no soc maniàtic com ell, ni cagadubtes", aclareix.

A més del ritme sostingut i la combinació temàtica, una de les virtuts de la novel·la són els detalls estilístics, com ara els jocs d'interpretació de la reali-

tat que fa l'Andreu: no veu un paper, sinó "un DIN A5, 148 x 210 mm"; quan passa vergonya, "la saturació de magenta li crema la cara", i els ulls de la desitjada Rocío —l' enamorament és el nucli dramàtic— són "verd Pantone 320".

Un altre dels temes que qüestiona són les tradicions familiars i la falta d'estimació sincera que pot amagar un aniversari o el Nadal. "Hi ha famílies tradicionals que miren de proporcionar als fills educació, esports, viatges... Però sense una estimació real. En canvi, famílies

amb menys recursos no ofereixen tant, però sí un entorn més afectiu."

Només hi ha un tema de conversa que unifica tots els personatges, encara que sigui per discutir: el futbol. "Amb el futbol, de fet amb el Barça, ho pots

"Dins la societat catalana hi ha dos grans grups: el dels que miren TV3 i el dels que miren Telecinco"

explicar tot, hi entren totes les capes socials. És molt útil, narrativament. Fins i tot la política catalana es pot explicar en clau Barça...", assegura l'autor.

Raül Garcia i Aranzueque (Barcelona, 1970) va iniciar *Fora de registre* durant uns cursos a l'Ateneu; ha trigat anys a escriure-la i a trobar editor, però s'ho ha passat bé i, per tant, n'hi haurà més. "Ara estic treballant en un assaig d'encàrrec sobre la història de la Sagrada Família. Quan l'enllesteixi, començaré una nova novel·la, sí, i tant." ■

Els fruits de la feina ben feta

Els editors d'Andana es consoliden més enllà de les fronteres valencianes

Lluís Llorc
BARCELONA

Andana és una editorial valenciana, d'Algemesí, fins ara dedicada a la literatura infantil i juvenil, que Ricard Peris i Nàdia Revenga van posar en marxa el 2009, "en plena crisi; els

primers llibres tenien el pes de dir o funciona o tanquem", explica Peris. Aquest pes els va obligar a "no publicar perquè sí, calia triar bé a les fires". Primer només publicaven en català. Fa quatre anys, també en castellà. Han publicat 120 títols, amb noms internacionals com ara Oliver Jeffers, Ian Falconer o Benji Davies. Això ha fet que, en general, també s'hagin venut bé a Cata-

L'editor Ricard Peris ha presentat novetats ■ ANDANA

lunya, on han presentat les 20 novetats de primavera, entre les quals també hi ha autòctons, com els germans Xavi i Roger Simó, que presenten *La iaia embolica la troca*, i Pep Molist i Òscar Julve, amb *Paraulotes de les fines*.

Andana reivindica la poesia per a nens i tornaran al maig amb una col·lecció per a adults que serà "una caixa de sorpreses". N'estarem al cas. ■